

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoCsp/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119201336
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5119201336.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Evy Kyselovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: J. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/X, XXX XX B., o zaplatenie 218,93 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 4Csp/18/2019-112 zo dňa 25.09.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol, vo výroku, ktorým určil, že zmluvné dojednanie v čl. 3 ods. 2 Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb uzatvoreného dňa 02.12.2014 medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a J. D. - žalovaným, upravujúce zmluvnú pokutu, výška ktorej je uvedená v tabuľke č. 1 na str. 1 dodatku, je pre svoju neprijateľnosť neplatná, a vo výroku, ktorým rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %, p o t v r d z u j e.

V odvolaní nenažadujej časti zostáva rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 170,69 €,

- spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne

zo sumy 48,65 € od 10.02.2016 do zaplatenia,

zo sumy 57,68 € od 10.03.2016 do zaplatenia,

- spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne

zo sumy 30,21 € od 12.04.2016 do zaplatenia,

zo sumy 18,01 € od 10.05.2016 do zaplatenia,

zo sumy 16,14 € od 10.06.2016 do zaplatenia,

to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Ďalej určil, že zmluvné dojednanie v čl. 3 ods. 2 Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb uzatvoreného dňa 02.12.2014 medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a J. D. - žalovaným, upravujúce zmluvnú pokutu, výška ktorej je uvedená v tabuľke č. 1 na str. 1 dodatku, je pre svoju neprijateľnosť neplatná. Rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %.

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 01.02.2019 domáhal zaplatenia sumy 218,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 48,65 EUR od 10.02.2016 do zaplatenia, 8,05% ročne zo sumy 57,68 EUR od 10.03.2016 do zaplatenia, 8% ročne zo sumy 30,21 EUR od 12.04.2016 do zaplatenia, 8% ročne zo sumy 18,01 EUR od 10.05.2016 do zaplatenia, 8% ročne zo sumy 16,14 EUR

od 10.06.2016 do zaplataenia a náhrady trov konania. Okresný súd mal na základe vyššie uvedeného za nesporne preukázané, že žalobcovi vznikol voči žalovanému nárok za poskytnutie služieb v súlade so Zmluvou, Dodatkom, VP, Cennikom a spomenutými faktúrami č. 7600840599, č. 7601759598, č. 7602734367, č. 7603715803, č. 7604700213 na zaplataenie sumy 170,69 eur. Žalovaný svoj záväzok uhradiť cenu týchto služieb doposiaľ nesplnil, čím sa dostal v zmysle cit. ust. § 517 ods. 1 OZ do omeškania s jeho splnením. Súd preto žalobe v časti o zaplataenie ceny poskytnutých služieb v sume 170,69 eur ako dôvodnej vyhovel a žalovaného zaviazal uhradiť túto sumu žalobcovi. Žalobca si uplatnil nárok aj na úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 48,65 EUR od 10.02.2016 do zaplataenia, 8,05% ročne zo sumy 57,68 EUR od 10.03.2016 do zaplataenia, 8% ročne zo sumy 30,21 EUR od 12.04.2016 do zaplataenia, 8% ročne zo sumy 18,01 EUR od 10.05.2016 do zaplataenia, 8% ročne zo sumy 16,14 EUR od 10.06.2016 do zaplataenia. Keďže žalobca súdu nepredložil Zmluvu o pripojení, resp. Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, ktorou by mal súd preukázané, že zmluvný vzťah medzi stranami sporu vznikol pred dátumom 01.02.2013, súd tak nemohol aplikovať prechodné ustanovenie § 10c citovaného nariadenia k úprave účinnej od 01.02.2013, podľa ktorého ak záväzkový vzťah vznikol pred 01.02.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.01.2013 aj za dobu omeškania po 31.01.2013. Súd preto žalobcovi priznal nárok na úrok z omeškania, avšak len vo výške 5,05 % ročne zo sumy 48,65 € od 10.02.2016, 5,05 % ročne zo sumy 57,68 € od 10.03.2016 do zaplataenia a vo výške 5 % ročne zo sumy 30,21 € od 12.04.2016, zo sumy 18,01 € od 10.05.2016 a zo sumy 16,14 € od 10.06.2016 do zaplataenia a vo zvyšnej časti uplatneného nároku na úrok z omeškania žalobu zamietol. Žalobca si uplatnil voči žalovanému aj nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty, ktorú vyúčtoval žalovanému faktúrou č. 7609535229, splatnou dňa 09.11.2016 v sume 48,24 eur, a to na základe zmluvného dojednania uvedeného v čl. 3. ods. 2 Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb uzatvoreného dňa 02.12.2014 medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a J. D. - žalovaným, upravujúce zmluvnú pokutu, v spojitosti s tabuľkou č. 1 na 1. strane dodatku upravujúcou základ zmluvnej pokuty, ktoré súd vyhodnotil pre jeho neprijateľnosť ako neplatné, a to po súdnej kontrole spotrebiteľskej zmluvy, či uzavretá spotrebiteľská zmluva, z ktorej žalobca ako dodávateľ odvodzoval svoj právny nárok, uplatnený v tomto konaní, neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by na škodu žalovaného, vystupujúceho pri jej uzavretí v statuse spotrebiteľa, zakladali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa. Po preskúmaní obsahu typovej spotrebiteľskej zmluvy a dodatku k tejto zmluve, súd konštatuje existenciu neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to neprijateľnosť dojednania o zmluvnej pokute, uvedenej v článku 3. druhom odseku Dodatku uzatvoreného dňa 02.12.2014. Súd zmluvné dojednanie týkajúce sa zmluvnej pokuty vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže zároveň zistil, že spôsobilo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Ak je splnenie niektorej povinnosti zabezpečené v zmluve viacerými právnymi inštitútmi, je nevyhnutné v takej zmluve, ktorej obsah jedna strana nemá možnosť ovplyvniť, posúdiť primeranosť použitia viacnásobného zabezpečenia povinnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd dospel k záveru, že zmluvné dojednanie v čl. 3. ods. 2 Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb, upravujúce zmluvnú pokutu, v spojitosti s tabuľkou č. 1 na 1. strane dodatku upravujúcou základ zmluvnej pokuty, je pre svoju neprijateľnosť neplatné a zároveň žalobu v časti o zaplataenie istiny, ktorá zodpovedala zmluvnej pokute na základe neplatného zmluvného dojednania zamietol. Okrem toho súd uviedol, že dojednanie o zmluvnej pokute v článku 3. druhom odseku Dodatku pre prípad určený v článku 3. prvom odseku písm. c) Dodatku k zmluve zo dňa 02.12.2014 je vymedzený neurčitým spôsobom (preto je právny úkon - Dodatok ku zmluve zo dňa 02.12.2014 v tejto časti absolútne neplatný z ďalej uvedených dôvodov). Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby žalobca, nesúci dôkazné bremeno, nepreukázal, že žalovaný v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu dohodnutej zmluvnej viazanosti. V prejednávanej veci žalobca písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o poskytovaní verejných služieb nepreukázal. Treba teda uzavrieť, že platné ukončenie zmluvy so žalovaným preukázané nebolo, a teda nebolo preukázané, že by žalovaný svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu dohodnutej viazanosti nesplnil. Zároveň súd prejudiciálne vyhodnotil Dodatok k zmluve zo dňa 02.12.2014, a to v časti jeho zmluvného dojednania o zmluvnej pokute, uvedeného v článku 3. druhom odseku Dodatku, v spojitosti s článkom 3. prvým odsekom písm. c) Dodatku k zmluve zo dňa 02.12.2014, ako absolútne neplatný právny úkon v zmysle ust. § 37 ods. 1 OZ v spojitosti s ust. § 39 OZ vzhľadom k tomu, že je v rozpore s ust. § 37 ods. 1 OZ, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný, vymedzený neurčitým spôsobom, keďže nie je z neho s určitosťou zrejmé, za akých podmienok má vlastne žalobca nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty od žalovaného, keďže porušením povinnosti účastníka nezaplatiť 45 dní po splatnosti ceny za poskytnutú službu nedôjde priamo k zániku doby viazanosti a tým k porušeniu záväzku viazanosti. Žalobca bol úspešný v časti o zaplataenie sumy

200,84 eur s príslušenstvom (170,69 + 8,91 + 10,33 + 5,22 + 3,04 + 2,65), čo v pomere k uplatnenej istine s príslušenstvom spolu vo výške 267,07 eur (218,93 + 14,20 + 16,47 + 8,35 + 4,87 + 4,25) percentuálne predstavuje 50 %. Úspech žalovaného v pomere k uplatnenej sume percentuálne predstavuje 50 %. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 50 %.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Odvolanie podáva proti uvedenému rozhodnutiu v časti, v ktorej súd žalobu zamietol (o zaplatenie 48,24 € s prísl.). Účelom zmluvnej pokuty je donútiť dlžníka pod hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku. Zmluvná pokuta teda predovšetkým predstavuje hrozbu dlžníkovi, že pokiaľ nesplní svoju zmluvnú povinnosť, vznikne mu povinnosť poskytnúť pre tento prípad dojednané plnenie, t.j. pokutu. Dojednaná zmluvná pokuta má teda predovšetkým čeliť porušeniu povinnosti (funkcia prevenčná), lebo ak bude zabezpečená povinnosť plnená, bola hlavná funkcia zmluvnej pokuty vyčerpaná. Žalovaný porušil svoje povinnosti poskytnúť žalobcovi zmluvné dohodnuté protiplnenie, t.j. neuhrádzal faktúry vystavené za poskytnuté služby riadne a včas. Zároveň žalovaný uvedenú skutočnosť nijakým spôsobom nerozporoval a ani nepreukázal. Súd však toto porušenie zmluvných povinností vôbec nezohľadnil. Okresný súd prvej inštancie pristúpil k hodnoteniu predmetnej podmienky v čisto všeobecnej rovine, keď sa nezaoberal nárokom na zmluvnú pokutu s ohľadom na konkrétne okolnosti, t.j. skutočne nárokovaná výška zmluvnej pokuty vo vzťahu k výške dlžnej sumy, časové obdobie, v ktorom bol žalovaný v omeškaní, závažnosť porušenia povinnosti a pod. Rovnako má žalobca za to, že spôsob, akým došlo medzi stranami k dohode o zmluvnej pokute, je individuálne dojednanie zmluvnej pokuty, a to práve s ohľadom na to, že žalovaný mal možnosť vybrať si mobilný telefón a k tomu poskytovanú službu zo širokej škály ponúkaných tovarov a služieb, k čomu je logicky napočítaná suma zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta totiž predstavuje paušalizovanú náhradu škody, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku nesplnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. Škoda pozostáva z ceny telefónu a sumy, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku poskytnutia iných služieb za akciové ceny práve s ohľadom na dobu viazanosti. Zároveň je v danom prípade výška zmluvnej pokuty paušalizovanou náhradou škody, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku nesplnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. Zároveň zdôraznil, že žalovanému bola vyúčtovaná zmluvná pokuta v zníženej výške 48,24 €, so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti, a to vrátane dní, počas ktorých bol žalovaný ešte pripojený (resp. poskytovanie služieb vo vzťahu k SIM karte ešte nebolo prerušené), avšak svoje zmluvné povinnosti riadne a včas platiť cenu za poskytnuté služby si neplnil. Na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe o zaplatenie 48,24 €, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si vyčísľil trovy odvolacieho konania.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. V odvolaní nenapadnutej časti ponechal napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

5. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednanú vec ako vecne správnu posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

10. V zmysle ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považuje každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzaviera dodávateľ so spotrebiteľom. V súvislosti s implementáciou smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách však treba dôsledne odlišovať problematiku a inštitút ochrany spotrebiteľa, ktorý sa vzťahuje na akýkoľvek zmluvný vzťah (zmluvu), ktorý sa uzavrie medzi spotrebiteľom a dodávateľom, od osobitného druhu spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa spravidla uzaviera tak, že obsahuje zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť. Uvedená smernica za spotrebiteľskú zmluvu považuje iba takú zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. Ustanovenia § 52 a nasl. sa vzťahujú práve na tento druh zmlúv. Ide o osobitnú ochranu v rámci ochrany spotrebiteľa. Zákon v § 53 vymedzuje neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, pričom rozlišuje, či boli individuálne dohodnuté, alebo nie. Pre spotrebiteľskú zmluvu vymedzenú v tomto ustanovení sú dôležité tie podmienky, s ktorými sa síce spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, ale nemohol ich ovplyvniť. Za neprijateľné podmienky sa však považujú aj tie, s ktorými sa spotrebiteľ nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy (§ 53 ods. 4 písm. a)).

11. Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany. Postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. Preto treba aspoň rámcovo vymedziť, ktoré, resp. aké podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa považujú za neprijateľné, pričom dôsledkom je to, že sú zo zákona neplatné. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ dobromyseľne uzaviera zmluvu a právom očakáva, že dodávateľ ako odborník, "profesionálne znalý podnikateľ" dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality.

12. V zmysle platnej právnej úpravy spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ak by zmluva obsahovala ustanovenia spôsobujúce nerovnováhu v právach a povinnostiach, ale v neprospech dodávateľa, takáto podmienka by v zmysle tejto právnej úpravy nebola neplatná. Za značnú nerovnováhu treba vždy považovať také právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, ktorými sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, resp. nápravy už prijatého plnenia (vrátane uplatnenia nárokov vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady, omeškanie či škodu), alebo ktoré sa týkali možnosti odstúpenia od zmluvy. Ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa vzťahuje iba na tie spotrebiteľské zmluvy, pri uzavieraní ktorých spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah, teda ktoré sú vopred pripravené, naformulované. Pri iných spotrebiteľských zmluvách, kde sa dojednávajú podmienky individuálne, sa ich neprijateľnosti nemožno dovolávať.

13. V danej veci si žalobca uplatnil voči žalovanému aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorú vyúčtoval žalovanému faktúrou č. 7609535229, splatnou dňa 09.11.2016 v sume 48,24 eur. Po preštudovaní spisu a spisového materiálu je odvolací súd názoru, že sa jedná o typovú spotrebiteľskú zmluvu a dodatok k tejto zmluve, pričom konštatuje existenciu neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to neprijateľnosť dojednania o zmluvnej pokute, uvedenej v článku 3. druhom odseku Dodatku uzatvoreného dňa 02.12.2014.

14. Odvolaciemu súdu bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách, žalobca menil len výšku zmluvnej pokuty. Ak by súd

akceptoval takto dohodnutú zmluvnú pokutu a priznal by žalobcovi nárok na jej zaplatenie, spôsobil by tým značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa.

15. Odvolací súd tiež poukazuje na konštatovanie okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktorý uviedol, že ak je splnenie niektorej povinnosti zabezpečené v zmluve viacerými právnymi inštitútmi, je nevyhnutné v takej zmluve, ktorej obsah jedna strana nemá možnosť ovplyvniť, posúdiť primeranosť použitia viacnásobného zabezpečenia povinnosti. Súd je k tomu vo veciach spotrebiteľských zmlúv povolaný aj z úradnej povinnosti. Ak splnenie povinnosti platí cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby je zabezpečené ex lege úrokmi z omeškania (aj tento právny inštitút je tiež vo svojej podstate paušalizovaná náhradou škody vzniknutej porušením právnej povinnosti vyplývajúcej zo zmluvného záväzku škodcu, ktorý má povahu peňažného plnenia), dojednanie zmluvnej pokuty popri tom je tak zmluvnou podmienkou, ktorá je na škodu žalovaného a ktorá zakladá značný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa.

16. Aj odvolací súd považuje Dodatok k zmluve zo dňa 02.12.2014, a to v časti jeho zmluvného dojednania o zmluvnej pokute, uvedeného v článku 3. druhom odseku Dodatku, v spojitosti s článkom 3. prvým odsekom písm. c) Dodatku k zmluve zo dňa 02.12.2014, ako absolútne neplatný právny úkon v zmysle ust. § 37 ods. 1 OZ v spojitosti s ust. § 39 OZ vzhľadom k tomu, že je v rozpore s ust. § 37 ods. 1 OZ, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný, vymedzený neurčitým spôsobom, keďže nie je z neho s určitosťou zrejmé, za akých podmienok má vlastne žalobca nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty od žalovaného, keďže porušením povinnosti účastníka nezaplatiť 45 dní po splatnosti ceny za poskytnutú službu nedôjde priamo k zániku doby viazanosti a tým k porušeniu záväzku viazanosti.

17. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. V odvolaní nenapadnutej časti ponechal napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

18. Žalobca síce výslovne napadol aj výrok rozsudku okresného súdu o určení, že zmluvné dojednanie v čl. 3 ods. 2 Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb uzatvoreného dňa 02.12.2014 medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a J. D. - žalovaným, upravujúce zmluvnú pokutu, výška ktorej je uvedená v tabuľke č. 1 na str. 1 dodatku, je pre svoju neprijateľnosť neplatná a tiež výrok o trovách konania, avšak výlučne v súvislosti s odvolaním namietanou správnosťou rozhodnutia vo veci samej. Nadväzne, ako vecne správny, potvrdil odvolací súd od meritórneho rozhodnutia závislý výrok o trovách prvoinštančného konania a tiež výrok o určení neplatnosti zmluvného dojednania v čl. 3 ods. 2 Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb uzatvoreného dňa 02.12.2014. Pri rozhodovaní o trovách konania okresný súd náležite aplikoval zásadu miery úspechu v spore.

19. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Odvolateľ v odvolacom konaní úspešný nebol, žalovanej strane však žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, ako vyplýva z výrokovej časti jeho rozsudku.

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)